

Személyes adat <**szemelyesadat**@yahoo.com>
2012.01.21 07:56

Please respond to
Személyes adat <**Személyes adat** @yahoo.com>

To
" **Személyes adat** " < **Személyes adat** >
cc

Subject
Lomnici ügy - **Személyes adat**

Tisztelt Médiatanács,
Kedves **Személyes adat** Úr!

Sajnálattal vettem tudomásul a Médiatanács döntését:
<http://www.nepszava.hu/articles/article.php?id=512609>

leginkább az utolsó 3 sorát a fenti cikknek.

Ezúton szeretném tájékoztatni, hogy a Lomnici riport riportere én voltam. Konkrétan az MTVA hírszerkesztői szobájában feletteseimtől kaptam azt az utasítást, hogy: 'ha másként nem megy, húzzál zsákot a Lomnici fejére, mert még vágóképben sem látszódhat a riportban'. Amikor megkérdeztem, hogy 'miért?' és 'mégis hogyan készíthetnék a Duna TV kiemelt projektjeként kezelt Hargita Advent sajtótájékoztatójáról úgy riportot, hogy a megmozdulás egyik fő szervezője és a sajtótájékoztató egyik házigazdája még vágóképen sem látszódhat?', akkor azt a választ kaptam, hogy 'Most mondta a főnök a telefonba, hogy ennek így kell lennie. Oldd meg! Nem emlékszel **Személyes adat** temetésére? Amikor a köztársasági elnök karon fogva érkezett meg a temetésre Lomnicivel

és ez vágóképben lement a délutáni Híradóban? **Személyes adat** sikítófrászt kapott és zengett a folyosó, úgy üvöltött, hogy szedjék ki azt az embert a Híradójából. Annak az adásnak a szerkesztője már nem élte meg az esti Híradót. Te ugye nem erre pályázol?'

Sajnos, úgy tűnt, **Személyes adat** is értesült arról, hogy Lomnici nem látszódhat, mert amíg a riportomat készítettem az irodájában, mindent elkövetett azért, hogy egyetlen használható szinkront se mondjon anélkül, hogy Lomnici úr is látszódott volna.

Ezt a hírszerkesztői iroda 30 fős nyilvánossága előtt el is mondtam az aznapi összes főnökömnek, akik kicsit pánikba estek. Végül az a konszenzusos döntés született, hogy 'majd vágás után az utómunka stúdióban belenagyítanak a képbe és Lomnici úr kiesik a bal szélén a képernyőnek'.

Ezek után megírtam a szövegem. Éppen indultam volna megvágni, amikor főnökeim kiküldtek az MTVA épületétől 25 km-re, a József Attila lakótelepre egy másik riport azonnali elkészítésére. Mire visszaérkeztem a Kunigunda útjára, nemhogy megvágták a jelenlétem nélkül az anyagomat, már le is ment adásba a nevemmel, anélkül, hogy láttam volna a végterméket és kijavíthattam volna a beleegyezésem nélkül készült retusálást.

Mindezt 3 különböző jelentésben leírtam később a főnökeimnek is. Ennek ellenére **Személyes adat** úr figyelmeztetésben részesített. A figyelmeztetésben az állt, hogy a jövőben szigorúan a feletteseim utasításait kell követnem. A figyelmeztetést azzal a kérdéssel adtam vissza a feletteseimnek, hogy 'megmondanák, mégis mikor nem így történt? Mégis mit kellett volna tennem? Valóban zsákot kellett volna húznom Lomnici úr fejére? Vagy megoldás lett volna, ha nem hagyom a vágókra és a felelős szerkesztőre, illetve **Személyes adat** - a Híradókban parancsokat osztogató MTI által foglalkoztatott főnökeimre a leforgatott anyagomat, bízva abban, hogy adásba kerülés előtt meggyőződnek arról, hogy tisztességesen, vállalhatóan néz ki minden kockája és hangzik minden hangja? Amennyiben így tettem volna, megtagadtam volna egy másik utasításukat, miszerint nem mentem volna ki sürgősen egy másik riport elkészítésére. ' Erre **Személyes adat** annyit mondott, hogy 'Hát, megszívtad, de el kell vinni a balhét'.

Ezután tájékoztattam arról, hogy egy újságírónak, riporternek a becsülete és a szavahihetősége a legfontosabb az életében. Mint mondtam: 'a munkámat elveszíthetem, de a becsületemet nem. Ki fog egy becsstelen riporterrel szóba állni? Hogyan fogok én a jövőben

Lomnici úr szemébe nézni, ha megint interjút kell velem készítenem?' A válasz pedig ennyi volt: 'Lomnici úr tudja, hogy itt nem rólad volt szó és mindez csak formalitás'.

Ehhez képest januártól már nem készíthetek riportokat a Híradó számára. Két másik munkakörben továbbra is dolgozom, de a szerződésemet nem hosszabbították meg. Ugyan folyamatosan ígérik, de írásban eddig semmilyen aláírandó szerződést sem láttam.

Személyes adat és **Személyes adat** a történetekért elviekben leváltásra került, de **Személyes adat** hangját továbbra is hallgattam **Személyes adat** és az aktuális helyreigazító (Lomnici ügy, Mozgássérültek, éhségstrájk, Opera előtti tüntetés) riportokat író riporterek telefonjaiból. Azért hallhattam, mert a másik két munkaköröm miatt még ma is a Híradó szerkesztői és riporteri szobáiban tartózkodom, és példámot látva kollégáim félelme olyan mértékű, hogy a telefonbeszélgetéseken kívül senki sem szól egyetlen szót sem. A Lomnici ügy óta csak akkor szólalnak meg az emberek, ha muszáj, és akkor is halkán, nehogy valaki meghallja, ha véletlenül rosszat, a főnökségnek nem tetszőt mondanának.

Most Önök, a Médiatanács is úgy döntöttek, hogy becsstelen vagyok, a Lomnici riportot meghamisítottam. Elismerték az MTVA vizsgálatának Önök felé továbbított vizsgálati eredményét, deklarálták, hogy a felelősségrevonás megtörtént. Ezek után Ön szerint a 'Hírhamisítót' - azaz a hírhamisítónak beállított ártatlan személyt, engem melyik felelősségteljes hírigazgató vagy főszerkesztő fog foglalkoztatni? Indítsak magánvádas eljárást? Mégis ki ellen? Olyan emberek ellen, akik már elméletileg nem a főnökeim, és a papírforma szerint sosem voltak azok, mégis a mai napig diktálnak a Híradóban? Mi alapon? Jogilag ez hogyan állna meg?

Válaszát tisztelettel és üdvözlettel várom:

Személyes adat